Ч. 209 (14.458). Львів, четвер 17. вересня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Про що говорив ґубернатор Грабар з премієром Годжею.

У доповненні вчорашньої телеграми про розмову губернатора Закарпаття Грабаря з премієром Годжею у справі автономії, подаємо, що губернатор Грабар відкинув дотеперішню пропозицію уряду. Він зажадав повного й необмеженого права порядкувати цілим державним і краєвим буджетом Закарпаття, проводу в соймику і краєвім виділі, права іменувати всіх державних урядовців у краєвім уряді, права припинювати в урядуванні та переносити на емеритуру урядовців і підпорядкування усього шкільництва на Закарпатті разом із чеським шкільництвом. Ґубернатор мав би опініювати усі розпорядки й закони заки законодатні палати ухвалилиб їх. Вкінці домагався він присутности губернатора на цих засіданнях ради міністрів, на яких обговорювалиб справи Закарпаття.

Більбао перед упадком.

КАРТКИ НА ХАРЧІ.

ЕНДАЙ, 16. 9. ПАТ. Втікачі з Більбао оповідають, що відчувається там дошкульна недостача харчів. Увели там картки на харчі. Недостача харчів скріпилася ще більше по приїзді 3.600 втікачів із Сан Себастіяну й Іруну.

РОЗСТРІЛИ В БІЛЬБАО.

ЕНДАЙ, 16. 9. ПАТ. Кружляють тут вістки, що минулого тижня вибухла була ворохобня в гарнізоні Більбао. В ночі з четверга на пятницю збунтувалося 400 жовнірів, 200 міліціонерів і 200 поліційних агентів. Вони намагалися покинути місто й получитися з націон. військами. Одначе цей плян хтось зрадив червоним, які арештували всіх старшин і підстаршин і з місця їх розстріляли.

СЕН ЖАН ДЕ ЛЮС, 16. 9. ПАТ. На підставі вісток з Більбао і Зумая, де міститься гол. кватира губ. Ортеґа, будова нових позицій закінчена. На цім відтинку є приблизно 40 тисяч людей, добре озброєних, одначе відчувається недостачу муніції.

Червоний уряд переноситься до Валенсії.

ЗЕМЛЯ ГОРИТЬ ІМ ПІД НОГАМИ.

МАДРИД, 16. 9. ПАТ. Часописи пишуть про відкриття змови на президента Азану і кількох інших, вищих урядовців. Кажуть, що урядовці не взялися за виконання змови і що багато з них сидить у тюрмі ще від початку повстання.

ПІД СТЄНКУ.

МАДРИД, 16. 9. ПАТ. Офіціяльні кола повідомляють, що в Аліканте виконали 52 присуди смерти, що їх проголосили „людові трибунали" (еспанська черезвичайка — прим. складача) на повстанців, які намагалися 19. липня ц. р. заволодіти містом.

„Людовий трибунал" у Кастельон засудив на смерть сотника Хозе Делима Періса, який стріляв до міліціонерів підчас арештування. В Мадриді арештували б. посла Федеріка Сальмона і б. міністра праці Седа.

НАВІТЬ НЕДУЖИХ НЕ ЩАДЯТЬ.

СЕВІЛЛЯ, 16. 9. ПАТ. Націон. радіостація комунікує, що підчас евакуації Сан Себастіяну червоні повбивали 8-ох недужих у місцевій лічниці. Національним урядовим колам удалося розпізнати 450 трупів. Між трупами є теж фінляндський консуль у Сан Себастіян.

На підставі націонал. джерел, мадридський уряд рішився покинути столицю і перенестися до Валенсії.

ЗА 15 ДНІВ НАСТУП НА МАДРИД.

ТЕНЕРІФА, 16. 9. ПАТ. Ґен. Франко стягає дальше військові транспорти з Африки. Ґен. Моля дав своїм військам 4 дні відпочинку, а відтак кине їх на фронт Ґвадарами. Здогадуються, що наступ на Мадрид зачнеться за 15 днів.

ЛЯ КОРУНА, 16. 9. ПАТ. Полудневі війська заняли Сєрра Ебляс. На фронті Толєда націоналісти пішли 35 км. уперед.

ВТІКАЧІ ВЕРТАЮТЬСЯ.

БУРҐОС, 16. 9. ПАТ. Національна влада Беговії, Іруну й Фонтаравії рішила приняти всіх утікачів, що покинули свої оселі підчас останніх боїв. Багато втікачів вернулося вже до Іруну.

Націон. уряд у Бурґосі приказав усім видавництвам зменшити формат на половину та завів цензуру. Всіх членів партій, які входили в склад людового фронту, позбавили всіх прав та сконфіскували їхнє майно.

МАСОВЕ БОЖЕВІЛЛЯ В РАЮ ЧЕРВОНИХ.

ЕНДАЙ, 16. 9. ПАТ. В Барсельоні виконали присуд „людового трибуналу" в процесі проти старшин гірської артилерії. Розстріляли майора Ісуа, сотників Ля Торра й Ля Хуардія і пор. Сантьяґа.

В Барсельоні опанували почасти терор. Натомість на провінції шаліє він дальше. В Тересі, 20 км. від Барсельони знайшли трупи 11-ох осіб, між іншими двох священиків і двох черців.

Лікар міського заведення для божевільних у Барсельоні стверджує, що незвичайно сильно збільшився тепер приплив божевільних. Більшість божевільних — це мужчини з багатших родин і молоді залякані дівчата.

670-тисячна національна армія.

РАВАТ, 16. 9. ПАТ. Радіостація в Кадиксі подає, що націонал. літаки знищили зовсім залізничу лінію між Сан Себастіяном і Більбао. Націон. війська ладяться до вирішного наступу на Толедо, щоби звільнити оборонців Альказару. Радіостація в Тетуані стверджує, що до наступу на Мадрид ужиють націоналісти 170-тисячну армію. На інших фронтах є більше як 500.000 людей.

Протест католицької Альзації проти комуни.

ПАРИЖ, 16. 9. ПАТ. У Страсбургу відбулося велике католицьке віче і демонстрації, скеровані проти комуністів. В резолюціях сказано, що ні Альзація, ні ціла Франція не допустять до того, щоби у Франції заволодів комунізм так, як в Еспанії.

ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА 20.

приймає до обезпечення:

від огню: хатні й господарські рухомости, худобу, пашу, збіжжя, товарі, як теж будинки вільні від примусу обезпечення,

від крадежі з вломом: домашне урядження, товарі в крамницях і складах, готівку, векслі, вартісні папери, урядження церков, канцелярій і бюр, машини до писання і рахування і т. п. 2065

Чи маємо забагато чи замало інтеліґентських сил?

Нема вже сумніву, що одною з головних причин нашої програної в останній визвольній війні була недостача фахової підготови: ми не мали досить вишколених своїх людей, щоб обсадити ними старшинський корпус та урядничий апарат, мусіли користуватись чужинецькими людськими силами й самому розпорошуватись, виявляли теж на кожному кроці дилетантизм. Це все речі стверджені, про які можна спокійно сьогодні говорити. Коли порівнаємо наскільки меткіше зорганізувались чехи і поляки, зясуємо собі, як мало вихіснували українці в межах Австро-Угорщини своє становище менш більше повноправних громадян. Нині по цей бік Збруча старшинська карієра замкнена для українців зовсім, до урядничих кадрів нашому землякові не багато лекше пролізти як верблюдові крізь вухо голки. Скількість безробітних інтеліґентів більшає і вже врядигоди можна почути голоси, що слід бути обережним з продукцією „інтеліґентних жебраків". Але одночасно високопарна патріотична, самостійницька, „національно-революційна" і т. п. фразеольоґія лунає щораз голосніше: всі, які самі голосять гасло „все для нації" або признають це гасло слушним, повинні тямити, що ніякі політичні ні соціяльні умовини не звільняють молоді від обовязку добувати високу — всесторонню та фахову — освіту. І хто тільки говорить нині про „грядучі події", хто вірить, що Схід Европи не залишиться на віки таким, як є, — той мусить передовсім журитися найбільшою журбою: що так мало української фахово-освіченої інтеліґенції.

Поступ наук, поширення освіти серед мас та надпродукція інтеліґенції довела до далекої зміни у формуванні урядничих кадрів. Абстрагуючи від невеликого числа вищих урядовців, що скрізь роблять карієру завдяки своїй політичній фізіономії, — назагал щезає тип урядовця, що з „кріґсматурою" чи навіть „домашньою освітою" доходив до вищих становищ. Сьогодні урядовець — не тільки на Заході, але уже і в Польщі — мусить у першу чергу мати університетську освіту, а роки служби, досвід, бюрократична спеціялізація, це все вже лише ступні до дальшої карієри. До академічної освіти маємо доступ, тим самим маємо змогу здобути основу для фахового знання, яке опісля можна поглибити самоосвітою. Треба лише вибрати відповідну ділянку студій.

Ґімназійний абсольвент часто хотів би здобути освіту, яка далаб йому змогу колись успішно працювати для батьківщини. Здається, що поруч із пораднею для вибору звання, яка перевіряє індивідуальні здібности й нахил кандидата, требаб нам організовано й пляново робити перегляд істнуючих інтеліґентських сил та —

недостач. Найпростіше булоб узяти статистику урядництва кількох держав, що похожі до України своєю господарською структурою (Польща, Румунія, Болгарія, Югославія, Мадярщина, тощо) і з них вишукати, як середню аритметичну, відсоток людей, що мають освіту правничу, медичну, технічну з поодиноких ділянок і т. д. Опісля слід булоб зясувати собі, як представляються аналогічні відсотки у нашій суспільности. Професійна статитика, якої недостачу відчуваємо і в інш. ділянках життя (гол. в економічній) булаб тут дуже бажана. Як довго її не маємо, мусимо вдоволятися приблизними цифрами, що їх дає нам статистика членів ріжних наших професійних і станових організацій. Цінні дані про розподіл нашого студентства по високих школах і по факультетах можна найти у статистиці, яку перевів перед кількома роками „Цесус" в обєднаних організаціях. (На жаль, теж такої статистики нема щороку нової). Порівнуючи обі статистики, ми побачимо, у якому напрямі наша суспільність здеформована, в якій ділянці є у нас недостача відповідно освічених людей, у якій бодай релятивний — надмір.

Слід категорично ствердити, що загальний відсоток інтелігенції у нас взагалі непропорціонально малий, а теперішне безробіття, зменшення напливу до загально-освітніх шкіл та наплив до середніх фахових шкіл правдоподібно його ще зменшить. Цьому явищу зменшування нашого інтелігентського стану — треба рішуче протиставлятися.

В цій акції велику ролю повинні відіграти порадні вибору звання, всі студентські організації, вся наша преса. Всі ті чинники повинні звертати увагу на 2 моменти: 1) переконувати про потребу студій і 2) звертати увагу на всі можливі роди освіти. Треба протиставитись „моді" на окремі звання: була в нас мода на правників (адвокатів), потім лікарів, тепер усе ще інжинірів, тимчасом спеціялізація високих шкіл пішла вже далеко й не слід оперувати старими шабльоновими поняттями про характер високої освіти.

Чи цей труд буде доцільний? Чи можна вимагати, щоб гімн. абсольвент при виборі ділянки студій кермувався також потребами доцільної суспільної структури народу і вимогами національної будуччини? Без сумніву, кожний має право і навіть обовязок придбати собі знання, яке сталоб джерелом чи допомогою здобути кусник хліба. Але на жаль сьогодні важко найти якунебудь ділянку студій, яка забезпечувалаб життеву екзистенцію. Минулись повоєнні роки, коли то молодь масово кидалася на той то знову на інший факультет, який буцімто давав великі вигляди на заробіток. Нині годі брати під увагу хвилеву конюнктуру на ринку праці і молодь знову вибирає студії, беручи під увагу свої здібности, заінтересування та інші мотиви. Саме між тими „іншими мотивами" є місце на інтерес нації у такому насиленні інтелігентів ріжних професій, щоб не було становища, на яке не найшовся би гідний кандидат.

Дотеперішня професійна орієнтація з метою: дати нашій суспільности життездатність у теперішніх умовинах, кермують молодь до вільних звань — є вповні оправдана, але до неї не сміємо обмежитись. Коли стільки говориться про „повну націю", не слід забувати, що не тільки нація анальфабетів, але й маленького гурту інтелігентів — „повною нацією" не може стати.

(гал.)

ПОГРОЗИ БЕРЕЗОЮ.

Одного з білоруських діячів Фабіяна Окінчиця дехто з урядових кол лякав Березою Картуською за те, що він дописує до білоруських часописів. Окінчиц не думаючи багато сів на поїзд, виїхав до Вильна і написав відклик до міністерства внутр. справ. Дальша його доля невідома.

РЕЛІГІЙНЕ, МИСТЕЦЬКЕ Й КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ.

Вернувся до краю по чотирилітній неприсутности відомий білоруський поет і письменник Вінчук Адважни. Слід при тім відмітити, що під цим псевдонімом скривається римокатолицький священик. Про нього пише літературний критик Ад. Станкевич, що є це, здається, єдиний серед білорусинів поет, який не так не хоче, але радше не може підписатися своїм прізвищем.

На цьогорічнім зїзді бібліотекарів у Варшаві брали участь від білоруського Наук. Товариства п. В. Самійло і М. Мілюківна. На зїзді дослідників неросійських мов у СССР брав участь д-р І. Станкевич, який виголосив реферат про комуніст. реформу білоруської граматики. Ця реформа наближує білоруську мову до російської.

У Вильні відновили богослуження для білорусинів-католиків, де вірні можуть у додаткових богослуженнях і молитвах уживати рідної мови. Релігійні потреби міліона білорусинів-католиків у Польщі обслуговують по польськи.

18 зол. ДЗЕРКАЛО ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 цм. у фабриці М. БИК ул. Ягайлонська ч. 15 Тел. 259-44.

Білоруські справи.

КОНГРЕС НАЦІОН. МЕНШИН І БІЛОРУСЬ.

Білорусини беруть участь у працях конгресів націон. меншин від самого початку. На останній конгрес у 1935 р. польська влада відмовила білоруському делегатові паспорту. На цьогорічний конгрес теж не висилають білорусини делегата з незалежних від себе причин.

СПРАВА ШКІЛЬНИЦТВА.

Одним із найпекучіших питань на Білорусі є справа позашкільної освіти. Голод просвіти є такий великий, що школа при найкращих умовинах не може його заспокоїти. Тому теж Білоруський Національний Комітет, як найвища національна організація присвятив важним шкільним питанням окреме засідання, яке відбув 6. ц. м. та виготовив низку резолюцій, у яких між іншим говорить: „Президія Білоруського Національного Комітету накликує ціле свідоме білоруське громадянство та білоруські організації скріпити працю на полі народньої освіти усіми дозволеними способами, а саме:

1. Складати шкільним властям декларації за білоруською школою, щоби початкове навчання у школах відбувалось у рідній мові.
2. У справах середнього шкільництва — представити шкільній владі потреби цього шкільництва щодо скількости і розміщення.
3. В ділянці позашкільної освіти — зорганізувати фахову поміч і самоосвітній провід білоруських народніх мас.

Щоби зреалізувати ці резолюції, Білоруський Націон. Комітет накликує всі організації та білоруську інтелігенцію до спільної, єдиної праці. (В. Б.).

ПРИПИНЕННЯ ВИДАВНИЦТВА „НАША ВОЛЯ".

Влада припинила видавання часопису „Наша Воля", яке почало всього перед роком виходити і репрезентувала політичну думку білоруських радикальних кол.

ПЕРЕШКОДИ У ПРАЦІ.

Рівень білоруського села не є такий низький, як це звичайно говориться. Білоруське село горнеться до книжки, часописів, до культурно-освітньої праці, але зустрічає на цій дорозі непередбачені — як пише дописувач „Білоруської Криниці" — перешкоди. Наприклад, селяни в Дзяблаві пов. Новгородок передплачували на спілку книжки й часописи, але найшлися несовісні люди, які почали розсівати поголоски, що самоосвітня праця є комуністичною роботою та лякали людей Березою. В селі Сенкевичах намагалися заложити кружок Білоруського Інституту Господарки й Культури. Внесли подання і... чекали аж їх покликали до староства. Там відбули вони конференцію з референтом безпеки, з повітовим комендантом поліції і вкінці зрезигнували з заложення згаданого кружка. Мабуть їх переконали про недоцільність такого кружка. В кожнім разі не заохочували. (В. Б.).

Німеччина не загрожує Франції.

БЕРЛІН, 16. 9. ПАТ. Урядова „Дойче Дільоматіш Політіше Корреспонденц" обговорює останню промову франц. міністра закорд. справ Дельбоса.

„Під цю пору, коли в Нірнберґу потвердили ми підставову норму німецької закорд. політики — забезпеку й втримання мира — французький міністр закорд. справ Дельбо означив безпеку свого краю й втримання мира, як дві цілі тієї політики. Не сумніваємося, що вони випливають з доброї волі. З дальших слів мається враження, що для здійснення тих цілей, хоче обстоювати французький міністр при старих методах і рецептах, які упродовж довгих літ ніколи не мали успіху.

Урочиста німецька заява, що Німеччина не бажає від Франції нічого іншого як тільки добросусідського співжиття, повинна бути тривкішою й здоровішою запорукою безпеки, як складна концепція французької закордонної політики. Тая про загрожену безпеку Франції, це гасло, що його змислу — бодай в Німеччині — не можна ще сьогодні докладно зрозуміти. Не відомо, як і хто мав би загрожувати безпеці Франції.

П. Дельбо цим разом кладе натиск на широко розгалужену систему французьких союзів і пактів, що при їх допомозі можна запевнити мир. Всі ці зусилля не принесли Европі правдивого миру й не були в силі розвіяти загального затрівоження й нетерпеливости.

Боїмося — пише далі кореспонденція — що такі союзи діють не лише виключно в інтересі безпеки Франції. Французька закордонна політика проти її волі й саме завдяки своїм союзницьким зобовязанням може наразитися легко на небезпеку, що найдеться в ситуації, яку хотіла би заминути".

Комунізм і націонал-соціялізм два протилежні світи.

НІРНБЕРҐ, 16. 9. Півторагодинна промова канц. Гітлера, на закінчення Партайтаґу в Нірнберзі, розпадалася на дві частині. В першій частині канцлер *гостро поборював комунізм*. В другій закликав націонал-соціялістичну партію до ще більшої дисципліни й до повороту до первісних засад, що оживляли націонал-соціялістичну партію від початку її істнування.

В протикомуністичних моментах своєї промови Гітлер заявив, що *большевизм це в 98 відс. жидівський рух*. Це видно з того, що націонал-соціялізм поборюючи жидів, як головний мотор большевизму, стягає на себе ненависть жидів цілого світа.

Канцлер зазначив, що Німеччина не має ніяких імперіялістичних цілей так, як Москва. Але *націонал-соціялізм* і *Совіти — це два ворожі світи*, що поборюються на смерть і життя.

Взагалі у промові не було натяків на зірвання дипльоматичних взаємин з СССР.

Натомісць канцлер ясно зазначив, що Европа розпалася на два ворожі табори. По одному боці Німеччина, а по другому совітська Росія. Канцлер доходить до висновку, що незабаром усі народи Европи стануть перед тим самим рішенням що Німеччина. Нікого не мине теж рішення по чийому боці має стати.

Проби злагіднення комуни через т. зв. „людові фронти" не могли вдатись. *Комунізм це найбільше варварство усіх часів*, яке безоглядно треба поборювати.

ПЕРЕД ЛЬОКАРНЕНСЬКОЮ КОНФЕРЕНЦІЄЮ.

ПАРИЖ, 16. 9. ПАТ. Льокарненську конференцію, що мала відбутися 19. жовтня перенесуть мабуть аж на початок листопада. Мабуть ще цього тижня мін. Дельбо відповість на статті деяких німецьких часописів і заявить, що Франція не має заміру втягати СССР до цих перших, льокарненських нарад. Здається теж, що на цій конференції Німеччина не буде висувати кольоніяльних претенсій.

НЕВІДОМО, ЧИ ДЕЛЕҐАЦІЯ ІТАЛІЇ ПРИЇДЕ ДО ЖЕНЕВИ.

РИМ, 16. 9. ПАТ. Піводфіціяльні кола інформують, що італійський уряд не рішив ще нічого щодо участи Італії в женевській сесії Ліги Націй.

✝ Д-р Олександер Пеленський.

Ділимося з українським громадянством сумною вісткою, що в середу 16. ц. м. помер нагло у Львові д-р Олександер Пеленський, адвокат у Комарні і голова Повітового Комітету УНДО. Покійний, знаний громадський діяч і член славної капелі Кошиця, якій присвятив прегарно видану і з пієтизмом написану ширшу публікацію, приїхав у середу рано до Львова, де зайшов до одної української книгарні. Там почувся дуже зле і негайно переїхав у товаристві одного громадянина до лікаря Барвінського за лікарською помічю. Та лікарська поміч нічого не помогла і він помер нагло (мабуть на удар серця чи мізку), проживши 54 роки.

В. Й. П.!

Великий Театр в год. 8. веч.
Нині, в четвер „Всякі права застережені“ Найвеселіша комедія XX. стол. Виступи Маріюша Машинського.

ЛУГОВІ ПОПИСИ.

ЛУГОВИЙ ПОПИС У ЛЬВОВІ.

Попис „Лугів“ Львівщини відбудеться в неділю 20. вересня ц. р. у Львові. В пописі беруть участь всі „Луги“ львівського і також ближчі „Луги“ бобрецького, жовківського й городецького повіту. „Луги“ мають зійтися в церкві св. Юра на Службу Божу перед год. 9. рано. В год. 11. вирушить луговий похід з церкви св. Юра вулицями: Тереси, Сапіги, Листопада, Шимоновичів, Потоцького, Ісаковича, Вулецькою до Лугового Городу. В поході будуть грати лугові орхестри.

В год. 3. попол. зачнеться в Луговому Городі попис масових лугових вправ; в год. 5. попис вправ львівських луговиків і луговичок.

ПОВІТОВИЙ ЗДВИГ „ЛУГІВ“ ЧОРТКІВЩИНИ.

Повітовий луговий здвиг в Чорткові відбудеться 20. вересня ц. р. В програму здвигу входить похід „Лугів“ через місто, дефіляда коло Народнього Дому, промова голови „Повітового Лугу“ м-ра Шкварка, масові лугові вправи, приписані на 1935/6 р. і промова заст. голови „Великого Лугу“ м-ра Федорчака.

У здвизі мають взяти участь всі „Луги“ чортківського повіту. Луговики мають прийти на свято в лугових одностроях, а ті, що не мають одностроїв, у народніх строях; луговички всі в народніх строях.

ПОВІТОВИЙ ЛУГОВИЙ ПОПИС У НАДВІРНІЙ.

Заходом „Повітового Лугу“ в Надвірній відбудеться в неділю 20. ц. м. повітовий луговий попис з широкою програмою. На жаль, влада заборонила похід „Лугів“ через місто, тому ця точка програми мусить відпасти.

Багато допомогли Рідній Школі ті особи й установи, що подарували їй облігації народової позички. Хто має такі облігації, зволить негайно прислати на адресу: Рідна Школа, Львів, вул. Сикстуська 46.

Французькі страйки.

ПАРИЖ. 16. 9. ПАТ. У Франції за останню добу комуністичні страйки промислових робітників масово поширилися. В текстильних фабриках у Вогезах страйкує 15 тис. робітників. В самім Парижі страйкує кількадесять тисяч робітників. В Епіналь і Тан прийшло до кривавих заворушень між страйкарями і тими, що хочуть працювати.

Між робітників міської промислової округи розділено зброю. Блюм старався погодити промисловців з робітниками, одначе безуспішно. Це викликало гострі ріжниці думок в самім уряді. Радикали обурюються, що окупація фабрик робітниками стала нормальним засобом боротьби, на який уряд дивиться крізь пальці. Радикальні міністри заявили президентові республіки, що як негайно не припинить страйків, то французькому промислові грозить катастрофа.

Т. Кисяк і Сини Львів пл. Смольки 4.
поручають комплетні урядження кімнат, дивани, меблеві матеріяли, фіранки і тапети. 2692 4—6

Наче в Еспанії..

Комуністи домагаються під загрозою страйку, щоб відібрати працю українським робітникам.

Стрий, 15. IX. 1936.

У відповідь на буцімто антисемітський, на ділі протикомуністичний рух, що обняв Стрийщину, столярська секція стрийського відділу **П.П.С. зажадала від власників підприємств, щоби вони видалили зі служби 9-ох свідомих українських робітників.** Якщо підприємці не підчиняться тому домаганню, то після жидівських свят вибухне **страйк столярських робітників, який триватиме так довго, доки згадані 9 українців не втратять праці.**

Безпосереднім мотивом цього ультімату було, здається, убивство члена секції Бравнштайна, жида-комуніста з Братковець під Стриєм, дарма, що слідство ще не виявило, чи убивство це мало взагалі політичне підложа та чи не є воно актом партійного самосуду.

Столярська секція стрийської П.П.С. є в руках жидів-комуністів, що мають там більшість.

—o—

АВСТРІЙСЬКО-ІТАЛІЙСЬКІ НАРАДИ.

РИМ, 16. 9. ПАТ. Мін. закорд. справ Чіяно, австрійський заступник міністра д-р Шмідт і амбасадор Бергер-Вальденег відлетіли сьогодні рано до Форлі.

Відбудуть вони конференцію з Мусоліні'ем і відтак вернуться до Риму.

З країни опію та рижу
Софії Яблонської
Живо та барвисто описані
ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ
з прекрасними ілюстраціями.
Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол.
Замовляти в Адмін. „Діла“, Львів, Ринок 10.

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ. 7)

Українські політики.

Сильвети наших давніх послів і політичних діячів.

ЮЛІЯН ЛАВРІВСЬКИЙ.

Юліян Лаврівський був суто українофіль-
ським діячем шістьдесятих років минулого сто-
ліття, що зрозумів значіння й потребу організації
українського громадянства і дав почин до здій-
снення цієї думки. Він заложив у Львозі руський
клюб „Українську Бесіду“ 1864. р., як також зі-
брав перші жертви на заснування українського
народнього театру. Перша вистава українського
народнього театру відбулася 29. березня 1864. р.
в салі „Народнього Дому“ у Львові під дирекцією
Омеляна Бачинського, що його стягнено з росій-
ської України.

В квітні 1866. р. поставив Юліян Лаврівський
у Галицькому Соймі внесок ухвалити краєву суб-
венцію для українського народнього театру.
В 1867. р. заснувала львівська громада українців
науковий і літературний орган „Правда“, що
в 1872. р. став літературно-політичним органом
і перейшов під редакцію Володимира Барвін-
ського та аж до оснування „Діла“ вказував полі-
тичні шляхи молодої української народньої пар-
тії. Юліян Лаврівський був теж другим головою
„Просвіти“ у Львозі (1870—1873).

Коли почалася четверта сесія Галицького
Сойму в дні 19. листопада 1866. р., її відкрив на-
місник граф Агенор Голуховський вже тільки
польською промовою. В цій соймовій сесії вияви-
лося, що поляки, стративши надію на відбудову
своєї держави в російській займанщині постано-
вили створити гніздо своєї державної організації
в Галичині і тому поєдналися з Австрією та за-
кинули думку поєднатися з українцями.

Як перший етап до польонізації Галичини
доставили поляки краєвий закон про мову навчан-
ня в народніх і середніх школах та про Раду
Шкільну Краєву у Львові, щоб народнє і середнє
шкільництво в краю перейшло в їх руки. Ці поль-
ські предложення в Галицькому Соймі викликали
голосні протести українських послів, але це ні-
чого не помогло, бо польська більшість безо-
глядно переголосувала ті закони і навіть не ви-
пустила українських послів, щоб вийшли з салі
нарад у часі голосування.

Перебувши такий період Галицького Сойму,
вислали українські соймові посли в дні 31. гру-
дня 1866. р. пропамятне письмо до цісаря Франц
Йосифа, в якому просили охорони для україн-
ського народу, вказуючи, як треба наладнати
міжнаціональні відносини в краю. Та австрій-
ський цісар мав тоді тяжкі переживання, бо про-
грав був війну з німцями і мусів виступити з ні-
мецького державного союзу; а щоби рятувати
свої питомі території, мусів заключити угоду
з Мадярщиною, як також надати конституційні
основи для остаточного уконституування австрій-
ської монархії. Це доконалося австрійськими ос-
новними законами з 21. грудня 1867. р., що ста-
нули на становищі рівности і свободи всіх грома-
дян та загально прирекли засаду рівноправности
всіх народів у статті 19. про загальні права гро-
мадян королівств і країв, заступлених у Держав-
ній Раді. Але до цього принципу не видано ви-
конних норм про переведення тої рівноправности
в школі, уряді й публичному житті та в кожному
краю, тому дальші національні боротьби в Австрії
велися безнастанно.

Коли в дні 2. вересня 1868. р. прийшла під
нараду Галицького Сойму справа вживання мови
в судах та адміністрації Галичини, то український
посол о. Іван Гушалевич зложив заяву, що наші
посли виходять із соймової салі і не беруть уча-
сти в нарадах над цією справою. Отже сецесія
стала вже тоді оборонною тактикою українських
послів.

З цією тактикою не погоджувався Юліян
Лаврівський, що в дні 11. вересня 1868. р. про-
мовляв у Соймі на тему викладової мови в уні-
верситетах у Львові і Кракові. В цій справі стояв
Лаврівський на становищі, що українській мові
належаться рівні права з польською мовою в уні-
верситеті у Львові, а посол Василь Ковальський
поставив внесок, щоб у цьому університеті відбу-
вались виклади в мовах українській і польській.
Українські студенти внесли були в місяці лютому
1867. р. петицію з 272 підписами до Галицького
Сойму та в місяці червні 1868. р. петицію до Па-
лати Послів у Відні, щоб у львівському універси-
теті ввести українські виклади.

Становище наших послів у Галицькому Сой-
мі ставало щораз скрутніше, бо австрійський
уряд (централістів) предкладав соймові закони
до цісарської санкції та не зважав на протести
й зажалення наших послів. Остаточно австрій-
ський уряд погодився з тим, що Галицький Сойм
з польською більшістю став вирішувати про долю
українського народу.

В міжчасі помер митрополит Спиридіон Ли-
твинович і цісар заіменував на його місце за-
ступником, краєвого маршала радника апеляцій-
ного суду у Львові, Юліяна Лаврівського. Розва-
живши невідрадне положення українського на-
роду на Галицькій Землі, постановив Юліян Лав-
рівський поставити в Галицькому Соймі угодовий
внесок з основним домаганням: перевести рівно-
правність української народности з польською.

На засіданні сойму 27. жовтня 1869. р. уосно-
вував Юліян Лаврівський свій внесок про налад-
нання національних відносин у краю. Зокрема що-
до мови: кожному громадянинові вільно вживати
мови польської або української у зносинах зі всі-
ми органами влади, які мають відповідати устно
й письмено тою самою мовою, але вся краєва адмі-
ністрація вживає польської мови у внутрішній
службі. Щодо шкіл: мова польська й українська
є в школах мовою викладовою в означених розмі-
рах; вводиться українська викладова мова у всіх
клясах академічної гімназії у Львові, як також
у рівнорядних клясах гімназій у Перемишлі, Ста-
ниславові, Самборі, Бережанах і Тернополі; в ре-
альних школах є обі краєві мови викладовими;
у львівській технічній академії викладаються дея-
кі предмети українською мовою; у львівському
університеті відбуваються виклади мовою поль-
ською й українською, а з цілого Сойму має бути

Прогулька з Брідщини у Львові.

В днях 8. і 9. вересня ц. р. звидкувала українські установи у Львові прогулька з Брідщини, зорганізована філією Т-ва „Сільський Господар" у Бродах. В прогульці узяло участь 38 учасників, переважно селян і селянок з дооколичних сіл. 12 учасників приїхало залізницею, інші возами тому, що знижка у висоті 37.5 прц. була за малою, щоб селяни могли собі позволити їхати поїздом. Це свідчить ,що для села залізниця за дорога, а українське село, бідне, змагає до кращого та правне знання.

Прогульковці вибралися з дому в полудне дня 7. 9. і прибули до Львова дня 8. 9. рано. Завдяки щирій гостинности Маслосоюзу змогли прогульковці звидкувати місто.

Дня 8. 9. звиділи прогульковці Маслосоюз, фабрики „Фортуни Нової" й „Елеґант", церкву св. Юра, Ревізійний Союз, Сільський Господар, Просвіту, друкарню „Діла" та музей Наукового Т-ва ім. Шевченка. По дорозі оглядали всі українські установи при вул. Руській.

Дня 9. 9. ц. р. звиділи прогульковці фабрику „Суспільний Промисл", фабрику мила „Центросоюзу", фабрику шевських кілків „Дендра" й ін. Частина прогульковців звиділа Східні Торги а ті, що були возами, поспішили домів, поевні вражінь.

У часі звидкування було чути заввагя, що конечно є улаштовувати частіше прогульки, але тоді слід кожну присвятити спеціяльним ділянкам.

Краєзнавча література.

Ще підчас ферій появилась у „Ділі" (166. ч.) стаття про вагу української краєзнавчої літератури п. н. „Занедбана ділянка культурно-освітньої праці". Почуваюсь до обовязку, як пресовий референт Головного Виділу Туристично-Краєзнавчого Товариства, подати декілька заввааг до цієї статті. Я був тоді на прогульці, тож щойно так пізно маю змогу це зробити.

Названа стаття непідписаного автора, що має на меті спопуляризувати серед ширших кругів українського громадянства деякі краєзнавчі видання, дуже на часі. Не менше важлива і провідна думка статті, що підкреслює вагу цього письменства й потребу інтенсивніше зайнятися краєзнавством. Колиж автор переходить до огляду краєзнавчих видань, то обмежується лише на кількох і то далеко не найважніших. Мабуть автор стоїть дещо осторонь дотеперішньої краєзнавчої праці, що потверджує й сам наголовок статті. Бож краєзнавство не є аж такою занедбаною ділянкою праці, як це виходилоб і зі статті і з її наголовку.

Українське краєзнавство має свою гарну, поверх столітню історію, і то однаково на Наддніпрянщині і в Галичині. Вже перші романтики й етнографи звертали пильну увагу на вивчення особливостей місцевої історії. Згодом прийшли за цими дослідниками-мандрівниками вчені-популяризатори, що оголосили друком багато розвідок про поодинокі оселі й околиці. В минулому віці перше місце зайняв серед них о. Венедикт Площанський, що сам один оголосив поверх 60 монографій про різні місцевости Галичини (м. ін. Буськ, Белз, Добромиль, Поликовиця, Самбір та ін.), з яких багато вийшло окремими книжками, на жаль, язичієм. В 1878. р. у Львові вийшла невеличка своєрідна теорія краєзнавства, сказатиб романтичного ще, пера Будеволі.

В XX. в. чимало уваги присвятили питанням краєзнавства д-р Іван Крипякевич, що дав низку праць, м. ін. про Гуцульщину, Львів, Галич, Зборів та цікавий огляд: „З історії галицького краєзнавства" (Львів 1932). Поруч нього слід назвати ред. М. Голубця, що в своїй історично-краєзнавчій бібліотеці видав монографійки Белза, Буська, Звенигорода, Львова, Перемишля, Сокаля й Теребовлі і крім того виготовив велику працю, що обіймає поверх 100 місцевостей Галичини.

Щоб не входити в детальний огляд краєзнавчої літератури, подам тут лише дані про краєзнавчу бібліографію, де всі потрібні довідки цікавий читач легко найде.

Найновішим бібліографічним списком є моя брошурка п. н. „Матеріяли до краєзнавчої бібліографії Галичини, Волині та Закарпаття" (Львів, 1936), що подає лише українські книжки за 1900—1935. рр. Там подано поверх 160 бібліографічних позицій поруч бібліографій, що обіймають теж статті, які до мого списку не ввійшли, як не ввійшли туди й чужомовні книжки. Основний огляд української мандрівної літератури дав І. Кревецький у „Новій Зорі" (1928. р. ч. 1[illegible], 1929. р. ч. 48. і дальші). Там теж є його краєзнавчий огляд („Реґіоналізм. Що досі зробили галицькі українці на сім полі". 1928. ч. 5.). Низку інших краєзнавчих бібліографій вичислено в моїй „Бібліографії української бібліографії" (Львів, 1934) у відділі: Краєзнавство. Тут згадано окремо велику працю Юр. Никифорука про публікації, що появилися про нашу країну на Наддніпрянщині („Західна Україна. Матеріяли до бібліографії. Спис літератури опублікованої на терені УСРР 1917—1929. рр. Харків—Київ 1931).

З історичного огляду д-ра Крипякевича й величезного матеріялу, втягненого в бібліографічні списки, виходить, що краєзнавство не є в нас аж такою занедбаною ділянкою, якби це мало здаватися людям, необзнайомленим зі справою.

Поруч обласних музеїв, працює в ділянці краєзнавства і мандрівництва Т-во „Плай" у Львові враз зі своїми 5 філіями в краю. Т-во „Плай" улаштувало в грудні 1935. р. враз із Українським Фотографічним Товариством у Львові велику виставу краєзнавчих світлин і краєзнавчої літератури. Вистава пройшла з великим моральним і матеріяльним успіхом у Львові, була теж у перших місяцях ц. р. перевезена до деяких провінціональних міст.

Цими кількома інформативними замітками ніяк не хочу зменшувати загальної ваги згаданої статті. Особливо важний у ній заклик до дальшої інтенсивної краєзнавчої роботи. Маю тут на думці поширення істнуючої краєзнавчої літератури та писання й видавання нової. Повинні за це взятися передовсім місцеві діячі: священики, вчителі, освітники і т. д. Практичні вказівки про те, як треба писати монографії поодиноких місцевостей, оголошувано у нас нераз. Востаннє оголосив такого роду вказівки о. Мих. Козак у журналі „Нива" з цього року, покликуючись між ін. на давніші дані та вказівки д-ра Я. Пастернака і мої.

З уваги на те, що всяка громадянська робота, в тому числі і краєзнавча, повинна бути зорганізована та плянова, слід побажати, щоб у кожному повітовому місті повстала якнайскорше філія „Плаю". (Потрібні вказівки і статути можна дістати в голови „Плаю" д-ра К. Паньківського у Львові, вул. Чарнецького 24.).

Д-р Є. Ю. Пеленський.

Всі емерити будуть рівні.

Віцепремієр Квятковський приняв делеґацію емеритів і обговорив з ними всі зміни відомого декрету з листопада мин. року. Проєкт опрацьовують у міністерстві і відтак внесуть до сойму. У висліді розмови делеґати емеритів набрали переконання, що найдошкульніші точки декрету відкинуть. Зокрема зрівняють давних (австрійських, російських і німецьких) емеритів з іншими катеґоріями. Новелізація закону збільшить розходи держави за 12 міл. зол. річно.

Архиєпархіяльні вісти.

Деканами іменовані: 1. Барановський Іван, парох Мужилова й завідатель підгаєцького деканату, підгаєцьким деканом. 2. Лопушанський Омелян, парох Чагрова й завідатель бурштинського деканату, бурштинським деканом. 3. Радзикевич Омелян, парох Вишенки Великої й завідатель янівського деканату, янівським деканом. 4. Семків Володимир, парох Щирця й завідатель щирецького деканату, щирецьким деканом. 5. Шпіцер Семен, парох Солукова й завідатель долинського деканату, долинським деканом.

Завідателем деканату іменований: Янович Микола, завідатель Галича, в галицькому деканаті.

Заст. декана іменовані: 1. Гутковський Олександер, парох Бурштина, в бурштинському деканаті. 2. Костюк Василь, парох Рожнятова, в рожнятівському деканаті.

Правом уживання пояса й колпака фіолетної краски наділені: 1. Гошовський Микола, парох Фалиша і стрийський декан. 2. Ґалянт Микола, радник і канцлер Митрополичої Консисторії. 3. Йосифович Дмитро, радник Митрополичої Консисторії. 3. Йосифович Дмитро, радник Митрополичої Консисторії, парох Хітара й тухлянський декан. 4. Семків Володимир, радник Митрополичої Консисторії, парох Щирця і щирецький декан. 5. Цегевич Антін, парох Лозини янівського деканату.

Радником Митрополичої Консисторії іменований: Хавлюк Михайло, ректор Малої Семинарії у Львові.

Почесними радниками Митрополичої Консисторії іменовані: 1. Барановський Іван, парох Мужилова й підгаєцький декан. 2. Бобовник Михайло, парох Глібович Великих і бобрецький заст. декана. 3. Бордун Іван, парох Турі Великої долинського деканату. 4. Герасимович Володимир, парох Терпилівки новосільського деканату. 5. Лякон Григорій, парох Кропивника й калуський декан. 6. Корчинський Теофіль, парох Виткова Нового радехівського деканату. 7. Кравчук Михайло, завідатель Черча рогатинського деканату. 8. Краснопера Яків, парох Почап золочівського деканату. 9. Кушнір Василь, парох Вербова й нараївський декан. 10. Мосора Михайло, парох Сколього й декан. 11. Навроцький Василь, завідатель Красного, буського деканату. 12. Осташевський Йосиф, парох Підберезець і винницький заст. декана. 13. Харлампович Іван, парох Стариськ янівського деканату. 14. Щербанюк Іван, завідатель Вербиловець рогатинського деканату.

Крилошанськими відзнаками наділені: 1. Б[illegible] Володимир, парох Долиняни стрілицького деканату. 2. Бобиляк Микола, парох Ляхович Подорожніх журавенського деканату. 3. Боднар Антін, парох Городиславич винницького деканату. 4. Боднар Юрій, парох Яківчич журавенського деканату. 5. Волинець Михайло, парох Загірочка, ходорівського деканату. 6. Галькевич Тадей, парох Цінева рожнятівського деканату. 7. Гуменецький Андрій, завідатель Соснова, зарваницького деканату. 8. Давидович Евген, парох Ожидова, олеського деканату. 9. Дубицький Андрій, парох Лавочного, тухлянського деканату. 10. Зварич Василь, парох Кривого, скалатського деканату. 11. Кармазин Володимир, парох Поморян і завідатель деканату. 12. Кіржецький Степан, парох Бабинець Долішніх, рогатинського деканату. 13. Корда[illegible]ба Омелян, парох Саранчуків, бережанського деканату. 14. Крук Іван, парох Кернниці і городецький заст. декана. 15. Кузьмак Маріян, парох Жиравки, винницького деканату. 16. Куницький Корнило, парох Букачівець, бурштинського деканату. 17. Курилас Василь, парох Бушнева, микулинецького деканату. 18. Лесик Микола, парох Демянова, бурштинського деканату. 19. Лубінецький Іван, парох Качанівки, скалатського деканату. 20. Мандзик Степан, парох Гуменця, щирецького деканату. 21. Мандзюк Іван, парох Перепельник, [illegible]івського деканату. 22. Мельник Андрій, парох Грабя зарваницького деканату. 23. Осадца Михайло, парох Хоростка Малого, тернопільського деканату. 24. Паламар Степан, парох Куропатник, бурштинського деканату. 25. П[illegible]тий Петро, парох Дмитрович, винницького деканату. 2[illegible]

вибраний до Краєвого Виділу один член та один заступник української народности.

В дальшому Лаврівський заявив, що в цьому внеску не домагаємось поділу Галичини та признаємо наш край як спільний і в ньому хочемо далі разом працювати, але домагаємось рівноправности нашої народности, щоб поставити її нарівні з народністю польською, як також, щобисьте нас не польонізували і не деморалізували (перетяганням перекинькичів)...

Поляки приймили цей внесок зразу прихильно, але опісля з тої польсько-української угоди нічого не вийшло, бо справу переказано Краєвому Виділові, який не предложив Соймові ніяких внесків.

Угодова діяльність Лаврівського викликала велике невдоволення і недовіря українського громадянства, яке його осуджувало за те, що він здався на ласку й неласку поляків. Але тут годиться ствердити, що внесок Лаврівського підписали майже всі наші соймові посли і ніхто зпоміж них не заявився тоді проти того внеску. Щож до самої предложеної угоди, то вона виявила політичну декаденцію українських послів того часу з одного боку. З другого боку виявилось те, що сказав Стефан Качала, який спершу був великим прихильником угоди з поляками: що з поляками не можна „пактувати".

Для дальшого ведення угодової політики оснував Юліян Лаврівський в 1870. р. „щоденне письмо" „Основа" з програмою: національної самостійности українців та забезпечення взаємин з поляками через автономію обох народностей (переведення рівноправности в школі, суді й уряді). „Основа" виходила з перервами до 1872. р. і на цьому закінчилася політична діяльність Юліяна Лаврівського.

*

У вчорашньому фейлетоні (ч. 208.) на стор. 3. шпальта 1. при ломанні випав 16-ий рядок у реченні: „З цим предложенням погодився був епископ Литвинович і за це вибрали його поляки до Державної Ради з більшости. На стор. 4., шпальта 1., рядок 11. перекручено назвище Грохольський на Голуховський.

Процик Дмитро, парох Настащина, бурштинського деканату. 27. Райх Йосиф, парох Івачa, теребовельського деканату. 28. Сорокевич Роман, парох Свистільник, бурштинського деканату. 29. Слободян Іван, парох Товщева, вишнівського деканату. 30. Тарнавський Евген, парох Піддністряни ходорівського деканату. 31. Феничанський Іеронім, парох Голосковичі, брідського деканату. 32. Хлипавка Василь, сотрудник у Гірнім, любінецького деканату. 33. Ціцькевич Олександер, завідатель Пенясівки, підгаєцького деканату. 34. Цурковський Богдан, парох Камінок і скалатський заст. декана. 35. Шеранович Михайло, парох Поручина, поморянського деканату. 36. Шимечський Павло, катехит у Бережанах. 37. Юхнович Лесотій, парох Оприця, тухлянського деканату. 38. Яструбецький Григорій, ректор церкви в Любянках Нижніх, збаразького деканату.

Каноні чну інституцію на парохію дістали: 1. Мельник Андрій, парох Ляшок Горішніх ходорівського деканату, на Гряду яричівського деканату. 2. Рокіцький Микола, парох Гряди яричівського деканату, на Ляшки Горішні ходорівського деканату.

Завідательства дістали: 1. Домкович Василь, завідатель Заруди зборівського деканату, в Плісняних тогож деканату. 2. Дядьо Микола, сотрудник у Конюхах поморянського деканату, призначений на сотрудника в Терновиці, в Лагодові унівського деканату. 3. Івасик Омелян, сотрудник в Стиняві Вишній лубшецького деканату, в Довгій Войнилівській войнилівського деканату. 4. Кишій Микола, завідатель Плісняни зборівського деканату, в Заруді тогож деканату. 5. Кішка Петро, сотрудник у Заліщиках Нових залозецького деканату, в Лукавиці Нижній лубшецького деканату. 6. Кузьма Андрій, сотрудник у Баворові микулинецького деканату, в Стриївці збаразького деканату. 7. Нуд Богдан, сотрудник у Тухлі тухлянського деканату, в Вовкові винницького деканату. 8. Пашкевський Юрій, сотрудник у Підгайцях, у Підгайцях. 9. Стасишин Григорій, сотрудник у Повітні городецького деканату, в Повітні. 10. Шуст Ярослав, завідатель Сновича поморянського деканату і призначений на завідательство Бірок Малих грималівського деканату, в Дмитрові радехівського деканату. 11. Антонович Евген, неопресвитер, у Котузові зарваницького деканату. 12. Білецький Роман, неопресвитер, у Бірках Малих грималівського деканату. 13. Горинь Мирослав, сотрудник у Кізлові козлівського деканату, в Кізлові. 14. Гуглевич Орест, сотрудник у Верешиці янівського деканату, в Лозині тогож деканату. 15. Левицький Володимир, сотрудник у Глинянах-Заміості. 16. Манашевський Михайло, сотрудник у Довгім теребовельського деканату, у Ладичині микулинецького деканату. 17. Мусевич Володимир, ректор церкви в Заставчах підгаєцького деканату, в Таврові козлівського деканату. 18. Степняк Іван, парох Сухорічa яричівського деканату, в Ямельниці сколівського деканату. 19. Стрийський Мирон, сотрудник у Пійлі калуського деканату, в Підгірках тогож деканату. 20. Шараневич Омелян, сотрудник у Городку, в Добростанах городецького деканату.

Доїзджаючими завідателями назначені: 1. Бабій Володимир, парох Ляшного рожнітівського деканату, в Камені тогож деканату. 2. Марків Микола, парох Княжого золочівського деканату, в Хильчичах тогож деканату. 3. Присяжний Михайло, парох Дубковець грималівського деканату, в Бірках Малих тогож деканату. 4. Шуст Ярослав, ректор Каменоброду городецького деканату, в Добростанах тогож деканату.

Ректорами церков назначені: 1. Кулак Степан, неопресвитер, у Доброполі зарваницького деканату. 2. Рудевський Володимир, завідатель Ціневи рожнітівського деканату, в Рахині долинського деканату. 3. Чикало Йосиф, завідатель Батькова залозецького деканату, в Беневій зарваницького деканату.

Сотрудниками з правом управи назначені: 1. Заячківський Володимир, сотрудник у Лучинцях рогатинського деканату, в Подусові нараївського деканату. 2. Шкворок Петро, завідатель Рівні рожнітівського деканату, в Тухлі тухлянського деканату.

Сотрудниками назначені: 1. Андрушко Володимир, неопресвитер, у Білій тернопільського деканату. 2. Василик Степан, неопресвитер, у Баворові микулинецького деканату. 3. Годунько Йосиф, другим сотрудником при церкві св. Ап. Петра й Павла у Львові. 4. Зарицький Олекса, неопресвитер, у Стиняві Вижній любінецького деканату. 5. Королюк Володимир, сотрудник у Білій тернопільського деканату, в Заліщах Нових залозецького деканату. 6. Нехай Іван, неопресвитер, у Ремезівцях золочівського деканату. 7. Поточник Антін, неопресвитер, у Верешиці янівського деканату. 8. Сас Степан, завідатель Котузова зарваницького деканату, в Лучинцях рогатинського деканату. 9. Совяк Ярослав, сотрудник у Колтові оліївського деканату, в Конюхах поморянського деканату. 10. Соколовський Богдан, сотрудник у Свaричеві рожнітівського деканату, в Пійлі калуського деканату. 11. Теленько Володимир, неопресвитер, у Колтові оліївського деканату.

Доїзджаючим сотрудником з правом управи назначені: Чередарчук Роман, завідатель Убиня, в Банюнині милятинського деканату.

(Докінчення буде).

Зголошуйтесь на передплатників Бібліотеки „Діла“!

12 томів річно.

Досі вийшли у Бібліотеці „Діла“:

Ціни для непередплатників „Діла“.

Улас Самчук: „Віднайдений рай“ Стор. 166. . . . . Ціна 3.00 зол.
Новелі автора „Волині“.

Софія Яблонська: „З країни опію і рижу“. Стор. 198. . . . . Ціна 2.50 „
Враження з Китаю нашої мандрівниці. Кількадесять ілюстрацій.

Барбе Д' Оревілі: „Чортиці“. Стор. 205. . . . . Ціна 2.50 „
Архитвір великого письменника.

Бальзак: „Чародійна шкіра“. Стор. 180. . . . . Ціна 2.50 „
Повість одного з найбільших повістярів світа.

Друкується: Ольга Кобилянська: „Апостол черні“, повість, два томи.

Кожний том у коліровій мистецькій обгортці П. Ковжуна.

Для наших передплатників за 12 книжок 18 золотих.

Смертність наслідком сухіт на Поділлі.

(Аґ. Всхуд). Згідно з міродатними вістками занотували останніми часами дуже велику скількість випадків сухіт з великою смертністю. І так на 39 випадків в одному тижні 7 закінчилося смертю, на 19 — 3, на 12 — 8. Рекорд осягнув один із тижнів у серпні, бо на 55 зголошених випадків 54 покінчилося смертю.

Зате зменшилася дуже пошесть плямистого й черевного тифу. В одному тижні було 69 випадків кашлюка. Червінки було більше випадків при малій смертности.

Читайте „Діло“!

ВОЛОДИМИР КОБРИНСЬКИЙ.

Важні викопалини в Коломийщині.

На днях вибрався наш археольоґ д-р Я. Па-
стернак на розкопи в позапрутські узгіря Кор-
чича, біля Коломиї. Розкопав кілька могил у
лісі. Якби вже згори знав, чого й де має шукати,
зачав копати оранищю на стрімкім горбі. І
вгадав.

Відкопав цілу землянку якогось більшого
селища з передісторичної доби. Селище згорі-
ло, а внаслідок вогню обмазка стін випалилася
на цеглу. На обмазці видно сліди лат, що ними
притискали обмазку до стін.

На грудці викопаної обмазки видно сліди
соломи. До мащення стін уже тоді уживали гли-
ни, вимішаної в соломою. Всередині грудки за-
ховалося почорніле зеренце пшениці.

В однім розі землянки відкопали тодішню
піч. У легкім заглибі землі осаджено три вер-
стви тонких плиток на трьох верствах мащення
жовтої глини. На верхніх плитках горів огонь,
бо від нього плитки почервоніли. А спідні плит-
ки були видно на те, щоби горяч „печі“ якнай-
довше зберегти.

У другім розі землянки відкопали пять до-
бре захованих „зернотерок“. Це є каміння
„кругляки“, може навіть з Пруту. Всі ті круг-
ляки з одної сторони зрівняні. На один камінь
посипали трохи збіжжя, а другим розтирали на
муку. Примітивні „зернотерки“ перемінилися
зчасом в жорна, опісля виросли на водні та па-
рові, чи американські, та бензинові млини.

Безліч черепя та багато зернотерок похо-
дить з доби мальованої кераміки, що у нас
тривала від 2500 до 2000 літ до Хр.

Відкопано тілопальну могилу пізно римсько-
го походження з часу III.—IV. в. по Хр. У тій
могилі поховали якогось бідного, бо не дістав
до могили попельниці, а попіл і кістки розсипа-
но по цілій могилі. Знайдено там черепя з триз-
ни, — одно ліплене вільноруч, а друге на гон-
чарськім колі.

В іншім місці відкопали „смітник“ позаду
землянки. Вже в давній давнині любили люди
порядок, бо сміття та відпадки складали в од-
но місце до смітника, а не розкидали по подві-
рю. В смітнику знайдено багато кусників полома-
них кремінців, малу скробачку та досить велике
„ядерце“ кремінної брилки, з якої відбивано
кремінні ножі.

В деяких місцях відкопали ясне, жовте чере-
пя з культури мальованої кераміки, а в інших
місцях знайдено черепя, темне назверх, з пізні-
шої культури. Появу другої культури стверди-
ла відкопана бронзова шпилька з V. бронзової
доби, 1000 до 800 літ до Хр., з культури траць-
кого гальштату семигородського походження.
Ґриншпан осів на грубшім бронзовім дротику
та з часом сильно його знищив. Тепер видніє
лиш тоненький бронзовий дротик, що перехо-
дить через середину ґриншпану. Шпилька пе-
реломана на три частини. На одній збереглися
прості лінійки давнього мальовання бронзової
шпильки. І саме ця шпилька потвердила дум-
ку нашого археольоґа, що вздовж Пруту та би-
тим шляхом переходила колись в гори траць-
ко-гальштатська культура, що залишилася в ду-
ші та крові автохтонів.

І дійсно одинокі гуцули виробляють усякі
мосяжні, чи бронзові предмети, як: топірці,
спряжки, хрестики, молитовки, чапраги, люль-
ки, дідусі, прикраси, тощо.

По кожних розкопах пояснював д-р Пастер-
нак значіння відкопаних предметів. Це робило
на присутніх замітне враження та цим зєднав
собі дуже всіх людей в цілім селі.

Велике богатство цінних памяток минувши-
ни збереглося в нашій землі. Все те чекає на
українських археольоґів, щоб своїми руками ви-
гребали їх із землі та зложили в українські му-
зеї. А на те все у нас лиш дві руки, бо тільки д-р
Пастернак має право переводити розкопи в усіх
трьох воєвідствах.

По селах розкопують люди могили, а знайде-
не нищать, або віддають в чужі руки з несвідо-
мости, — а інші — не дочекавшися нікого „з му-
зею“ — з цікавости самі розкопують могили на
своїм полі, та за те йдуть до вязниці, як це було
недавно в Пилипах. Знов чужі копають всюди, а
викопані памятки — як своє добро — забирають
до своїх музеїв, як це було в Коломийщині в ми-
нулім році.

Присилайте передплату!

НОВИНКИ.

— Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем порузає Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11. Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 74-115

— Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3. І., тел. 54-46. Найпевніша льоката гроша.

— Кооператива „Українське Народне Мистецтво" та адміністрація „Нової Хати" перенесли свої бюра з Ринку 39. на вул. Ходкевича 9. І. п., ч. телеф. 294-73. 2730 1—3

— Книжки, які бажали би Ви прочитати, можете позичати на догідних умовах у випозичальні книжок „ІЗМАРАГД" при вул. Косцюшка ч. 5, яка має книжки українські, польські, німецькі, російські, французькі та англійські. Всі шкільні лектури завсіди на складі. Випозичальня відкрита щодня, крім неділь, від год. 9-ої рано до 7-ої вечором. 2577 10-10

— Футра жіночі і чоловічі та ріжного роду футряні шкірки поручає по найнижчих цінах Фабрика футер „Хром", Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83. 2719 3-?

— В Українськім Лікарськім Товаристві чергові сходини членів дня 18. вересня в год. 7. вечором. Д-р Осип Філяс читає реферат п. н. „Наукова організація праці". 2728

— Академічні Вечорі в Станиславові. В неділю 20. ц. м. в год. 18 відбудеться у Станиславові в салі „Народньої Торговлі" виклад проф. д-ра Константина Чеховича на тему: „Постать Мойсея в творчості Івана Франка".

— З театру. Прапрем'єра „Камо грядеши?..." Л. Нигрицького в театрі „Заграва" відбудеться в суботу 19 ц. м. в Коломиї і заповідається дуже цікаво. Високоетична тенденція цього твору, картини геройської смерти за ідею перших християн та остаточна перемога цієї ідеї є в наші часи наступу комунізму особливо актуальна і виховно вартісна. Багаті декорації і стилеві костюми та дбайлива гра артистів повинні зложитися на незвичайно гарну й ефектовну цілість.

— Рільнича школа в Жабю має повстати в найближчому часі. В цій справі відбулася нарада в станиславівському воєвідському уряді при участи представників міністерства земельних справ і освіти, львівської кураторії та Т-ва прихильників Гуцульщини. Обговорено справу викінчення шкільних будинків, заснування зразкового господарства при школі, програми навчання та орухомлення школи. Розуміється, що про українську мову навчання в цій школі, призначеній для українського населення, не було й бесіди, бо школа має на меті помагати польонізаційній акції на Гуцульщині.

— Дальші вистави на площі Сх. Торгів. Згідно з програмою 15. ц. м. вечором закрито Східні Торги у Львові. Впродовж десятьох днів звідало торги, як подає польська преса, понад 200 тисяч осіб, (чи не перебільшено?). Торговельні обороти були цього року більші, ніж попередніми роками, причому найбільше вдоволені, як кажуть, є виставці самоходового промислу. Опісля йде порцеляна, текстильні товари, килими, галянтерія, харчеві продукти і т. п. Хоча самі торги закрито, до кінця місяця буде відкрита вистава „Наші ліси й охорона природи" та вистава ловецтва. Вони находяться в центральному павільоні та в павільонах сусідніх (10, 12, 13), що обіймають теж вироби деревного промислу.

— Хто виграв? У сьогоднішнім тягненні держ. кляс. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 75.000 зол. на ч. 128333, 10.000 зол. на ч. 27201 110226, 5.000 зол. на ч. 59467 80893 87584, 2.000 зол. на ч. 27643 95119 95307 96459 98399 102006 102183 106277 137064 138128 141442 187172 191571, 1.000 зол. на ч. 2410 6971 9002 9070 15433 23380 35139 38392 46542 56100 62225 78248 85634 91579 92154 92992 95079 110351 135009 138392 141517 147840 158667 159216 163116 175760 180871 185234 194755.

— Реґіональне самодурство. Польська туристична ліга влаштувала у Варшаві нову реґіональну імпрезу, цим разом при участи „верховинців зі всіх районів Підкарпаття від Ользи до Черемошу" — як каже ПАТ. Для тих ріжношерстих і ріжнонаціональних „гуралі" числом 400 осіб влаштовано в салі великого театру вечерниці, на яких пописувалися музикою і співами по черзі кожна реґіональна група в такім порядку: лемківська, бойківська, шлеська, живецька, лиманівсько-сончівська, гуцульська, спішська, а вкінці татрянська. Розуміється, що згідно з реґіональною політикою лемків, бойків і гуцулів трактовано тут як окремі племена, що з українським народом не мають нічого спільного та як предмет польонізації. Зокрема бойкам і лемкам польські комунікати відмовили всякої культури, яку мають защіпити їм щойно ріжні реґіональні імпрези.

— Що на це дирекція почт? Нашій редакції предложено документ, що є новою ілюстрацією самоволі почтових урядовців у відношенні до української мови. Є це чекова складанка, виповнена якслід по польськи і надана в почтовім уряді в Динові. Почтовий урядовець приняв спершу цю складанку і вибив на ній три стампілі. Але коли побачив на відворотній стороні, призначеній для приватної кореспонденції, три українські слова (наголовок книжки, за яку посилано гроші для видавництва), перечеркнув всі три стампілі синім олівцем і відмовився приняти посилку. В переконанні цього урядовця навіть приватну записку на відворотній стороні складанки слід писати в урядовій мові, що очевидно є незгідне з обовязуючими приписами.

— Заборонені видавництва. Міністерство внут. рішніх справ відобрало дебіт низці закордонних часописів і журналів, головно французьких, англійських та німецьких, що попали в конфлікт з польськими законами з огляду на свій зміст (політичний, або і порнографія). У списі заборонених часописів находиться також „Січовий Клич" з Ню Йорку.

— Кара за шапки-мазепинки. Староство в Бережанах покарало на основі поліційного доносу за ношення шапок-мазепинок (з робітні Українських Інвалідів у Львові): Василя Бідуна з Вибудова гривною 1.000 зол., або 30 днів арешту; Гриця Рекуляка з Вибудова 100 зол., або 21 днів арешту та Юрка Іваськова гривною 500 зол., або 21 днів арешту. Від цього присуду засуджені відкликалися до суду. На розправі перед окружним судом у Бережанах представник адміністраційної влади предложив письмо бережанського повітового старости такого змісту: „На устний запит вияснюю, що замасковані шапки „мазепинки" є виконані на зразок шапок б. Січових Стрільців і „Пласту", та як такі були складовою частиною одягу". Окружний суд не допустив додаткових внесків оборонця, змінив рішення повітового старости і засудив усіх на кару по одному тижневі арешту. Боронив д-р В. Бемко.

— Майже 200 тисяч зол. на похорони. Похоронну допомогу дістає від суспільної обезпечальні на випадок смерти обезпеченого його рідня або той, хто покрие кошти похорону. Висота допомоги відповідає 3-тижневому остатньому зарібкові обезпеченого. На випадок смерти члена родини обезпечений дістає допомогу у висоті 1½-тижневого зарібку. В перших шістьох місяцях суспільна обезпечальня у Варшаві виплатила з цього приводу майже 200 тис. зол.

— Львівська хроніка. На вул. Коперника полк. Долінський, їдучи мотоциклем, вїхав на вантажний самохід і зломив собі ногу. — На годинникаря Авраама Лясора, що замкнув вечором склеп при вул. Баторія, вертаючи до дому, напав на вул. Кохановського якийсь грабіжник і видер йому течку, в якій були золоті годинники та інші цінні предмети вартости 2.500 зол. Грабіжник утік. — На вул. Краківській зударилася автодорожка з військовим мотоциклем, причому покалічила дві поважні особи. — На личаківському цвинтарі пробувала отроїтись служниця Стефанія Олесків, напившись йодини.

— Українсько-польські взаємини на селі. В Буцневі пов. Тернопіль арештовано чотирьох парубків, українців, під закидом, що напали на забаву польської молоді і побили кілька осіб. Був це реванж за бійку, яку викликали поляки на українській забаві.

— Подружа трагедія перед судом. Львівський трибунал присяжних суддів розглядав справу братів Йосифа і Яна Заторських з Малнівки, з яких один обвинувачений, що застрілив свою жінку Варвару, а другий, що дав йому кріс. Йосиф Заторський був заздрісний за свою жінку, що вела неморальне життя. Одного вечора, коли жінка находилася з любовником у хаті батька, чоловік крісовим вистрілом крізь вікно положив її трупом на місці.

— Краєва хроніка. Рівенський окружний суд засудив на 12 літ вязниці Івана Похилюка з с. Бокшина, що вбив свого 15-літнього нешлюбного сина. — Підчас пожежі стодоли у Вільшці Любитівській згорів Павло Птасюк, що спав у стодолі. — На пасовиску Жабє—Ходак якісь злодії зарізали дві корови і здерли з них шкіру, лишаючи мясо. — В Русові пов. Снятин побилися за спадок брати Іван і Михайло Лавренко, який зранив молодшого брата сокирою тяжко і втік. — Жертвою таємничого злочину стався емеритований скарбовий урядовець Мг

о. О. ПРИСТАЙ.

96)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Коли не продано більше, то тому, що товар був продукований не для масового збуту, а радше, щоб показати ріжноманітність українського стилю та його застосування до всіх потреб домашнього життя. З кінцем вистави лишилися головно предмети надто дорогі щодо ціни, або непристосовані до американських потреб, хоч і дуже вартісні щодо стилю і виконання.

Коли тепер після вистави розглядати ці недостачі експонатів під комерційним оглядом, то треба сказати, що добір експонатів ледви чи міг би бути інший, коли йшло, щоб задержати мистецький рівень і виконати завдання культурної пропаганди. Українські експонати в такому вигляді, як були в павільоні, не могли знайти масового збуту і тим принести безпосередню матеріяльну користь. Зате тим більший був їх успіх для спопуляризування українського народнього мистецтва. А саме вони звернули на себе увагу великих продуцентів, які шукають нового оригінального матеріялу для продукції предметів, обчислених на тутешній збут. Наприклад представник одної великої нюйорської фірми, яка робить проєкти виробів для домашньої обстановки, сказав, що в такому вигляді, як вони виробляються тепер, наші вироби на американському ринку не можуть знайти широкого збуту. Зате ті самі взори, пристосовані до американських форм, можуть мати в найближчій будучині великий попит в Америці. Ця фірма хоче тепер працювати над пристосуванням українських вишивок для предметів домашньої декорації в Америці. Того зацікавлення напевно не було би, колиб наші вишивки були появилися на виставі в таких дешевих, шаблонових формах, як були вишивки чеські або угорські.

Дальша господарська користь з вистави в тому, що ріжні американські імпортери зацікавилися Україною як ринком для експорту та імпорту. Підчас вистави приходили часто імпортери питати про товар, якого не було на виставі. Треба було давати інформації про те, які сирівці і готові продукти може експортувати Україна. При тому показалося, що американський ринок заінтересований в ріжних продуктах наших земель, які приходять до них, але за посередництвом Франції або інших держав.

На основі піврічного досвіду на виставі можна сказати, що Америка може бути добрим консументом для деяких наших сирівців, також для мистецького домашнього промислу. Одначе експорт буде можливий лише тоді, коли наша продукція перейде основну реорганізацію, щоб достосуватися до потреб американського ринку. Для тої цілі я вважаю за конечне утворити постійну господарську організацію в Америці, яка могла би промощувати дорогу для наших товарів на тутешньому ринку. З другої сторони конче треба заснувати експортове бюро у Львові, яке студіювало би всі потреби закордонного ринку і до нього пристосувало краєве виробництво.

Я вважаю, що утворити такий звязок це тепер чергове завдання українського економічного життя після досвіду, зробленого на світовій виставі. На мою думку, це завдання мусить виконати українська кооперація як одинокий сильний і надійний економічний чинник на наших землях. А українська еміграція в Америці мусить допомогти їй у тій цілі.

(Докінчення буде.)

хайло Жолтанецький в Золочеві. Хтось стріляв до нього крізь вікно і положив на місці трупом. — В Олеші пов. Товмач якийсь Ст. Сосновський, маючи особисті порахунки з війтом Целестином Каньським, напав на нього, побив тяжко по голові і відгриз йому палець. — Підчас погоні за Антоном Фрачаком з Дуліб пов. Бучач поліції дали кількадесять револьверових стрілів, з яких один ранив Фрачака в рамя. Всеж таки Фрачак перейшов ріку Стрипу вбрід і втік у скоморівські ліси. — В районі державних лісів Рафайлова пов. Надвірна розпочалися лови на оленів, на які прибуло багато мисливих із краю та заграниці. — Бучацьке староство покарало Павла Флота з Бариша грнвною 260 зол. з заміною на два місяці арешту за недозволену переміну ліса на орну землю.

— **Святотатство.** До церкви в Батькові пов. Зборів вломилися злодії й вкрали кількадесять зол., що находилися в шафі, та кілька метрів полотна. Ті самі злодії обікрали теж церкву у Звижені. Арештовано кілька підозрілих осіб.

— **Затроїлись грибами.** Василь Куций, господар із Чорнокінець Малих пов. Копичинці назбирав у лісі грибів і велів жінці зварити вечерю. Коли зів з жінкою і старим батьком вечерю, всі троє дістали жолудкових болів. По лікаря післали аж на третій день. Лікар велів відвезти хорих до шпиталю в Чорткові. Та хорі не доїхали, бо зарав за селом у муках померли. Старенький батько Гринько Куций, який до шпиталю не хотів їхати, помер також у муках четвертої днини по спожиттю отруйних грибів. Покійні були заможніші господарі.

— **Міжнародній конгрес сценічних авторів і композиторів** відбудеться в Берліні в днях від 28. вересня до 3. жовтня. В конгресі візьмуть участь представники 27 держав. Протекторат обняв німецький міністер пропаганди д-р Ґебельс. Головною темою нарад будуть ріжні проблеми з обсягу авторськоог права.

—o—

Зі судової салі.

НОВИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС У СТРИЮ.

В четвер і пятницю 17. і 18. ц. м. відбудеться перед лавою присяглих у Стрию розправа проти **Івана Процева і 15-ох товаришів,** молодих селян з Надітич і сусідніх сіл Миколаївщини. Буде це епільоґ відомого процесу, що відбувся також перед стрийським окружним судом від 22. II. до 14. III. ц. р. Як закидує прокуратор, напередодні згаданого (т. зв. веринського) процесу підсудні зловили поліційного конфідента Михайла Киндія, роздягнули його в трупарні у Надітичах та заповіли, що застрілять його. Під несамовитим враженням Киндій признався, що з намови другого конфідента, Миколи Яцева, обтяжив обвинувачених у веринському процесі фальшивими доносами. Підсудні погрози не виконали — Киндій вийшов з трупарні живий і на його зізнаннях побудував прокуратор увесь акт обвинувачення; цікаве, що попав у нього і конфідент М. Яців, якого Киндій засипав. Як бачимо, розправа буде багата у сензаційні моменти.

Обвинувачених боронять д-р Старосольський зі Львова і д-р Гарасимів зі Стрия; лише конфідента Яцева відмовились українські адвокати боронити, тому він дістав оборонця з уряду (жида). Предсідником трибуналу є о. с. Видра, вотантами о. с. Рибіцький та о. с. Білер; обвинувачує віцепрок. Мускат.

За решіткою стрийської вязниці.

Справа Верчан. Маківки та Братковець.

Прокуратура при стрийському окружному суді звільнила 19-ох обвинувачених у справі відомого комуністичного нападу **у Верчанах** (Стрийщина), що покінчився трагічною смертю бл. п. Ярослава Барабаша. На волю вийшли два урядовці стрийської філії „Просвіти" Остап Каратницький і Семен Масний (арештовані після верчанського нападу, у якому нападені ледве урятували життя) та 17-ох напасників з Верчан; всі вони тепер конфіновані. У вязниці залишилося ще лише двох верчанських комуністів, підозрілих у вбивстві Я. Барабаша.

У справі кривавих подій на **Маківці** слідство йде дальше. Як зачувати, проти більш як 50-ох арештованих, молодих селян та інтеліґентів зі Стрийщини й сусідніх повітів, нема ніяких доказів співучасти в убивстві трьох осіб; тримають їх лише на основі конфіденціональних і поліційних донесень. Слід сподіватися, що незабаром вони вийдуть на волю.

Зпоміж підозрілих у вбивстві жида-комуніста з **Братковець** (Стрийщина) Бравнштайна трьох звільнено; у вязниці залишилося лише двох селян з Братковець: Петро Ткач і Петро Паращак.

Під цю пору перебуває у стрийській вязниці разом коло сотки карних та слідчих вязнів-націоналістів. Вони дістають поміч від громадянства; на час трьох місяців прокуратура заборонила була постачати їм харчі, уважаючи цю постанову дисциплінарною карою.

—o—

З концертової салі.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР ДМИТРА КОТКА.

Котко виробив собі марку своїми виступами перед кількома роками. Знає його все наше галицьке громадянство; знає і любить. Отже не дивниця, що й тепер, зорганізувавши новий хор, Котко обїхав Галичину, користуючися скрізь не меншим успіхом, як і колись. Також у Львові прихильники Котка і любителі народньої пісні у хоровому виконанні (в доброму хоровому виконанні!) виповнили вщерть салю театру Ріжнородностей, дуже тепло зустрічаючи виконавців та їх організатора і провідника Дмитра Котка.

Не маючи змоги бути присутнім на цілому концерті, тільки на його початку, не можу вдаватися в детальну оцінку виконання поодиноких точок. Хочу лише ствердити, що праця, яку Котко провів з хором у дуже короткому часі його організації — дуже велика й дуже успішна. Він створив ансамбль здисциплінованих співаків, які легко й охотно піддаються його волі. Розуміється само собою, що всі співаки — співають, і то повним голосом; подія, якої на рідкість шукати в інших наших хорах!

Котко знає межі свого таланту і його силу: виконання народніх пісень, що їх „духа" знає прекрасно звідтіль, де так добре знають, як наші народні пісні хором співати: з Великої України. Тому і його репертуар такий обмежений: тільки народні пісні. Жаль лише, що вони не все відповідно оброблені. **ар.**

—o—

Дивогляди.

МІНІЯТУРОВА ҐАЗЕТА.

Найменшу ґазету у світі має місто Ґваделяйра. Зветься вона „Ель Телеграме" в розмірах 25 і 11 цм. На цих мініятурових сторінках є щодня передовиця і всі новини.

ГОЛОС ГІТЛЕРА.

Вже третій рік при відкритті нірнберґського „партайтаґу" читають проклямацію Гітлера до націонал-соціялістичної партії. Усі чують голос Гітлера. Тимчасом її читає голова націонал-соціялістичних „фірерів" Ваґнер, який має такий подібний голос до Гітлера, що ввесь світ чуючи його в радіо, вірить що чує „фірера".

ГЕКОРД.

Нове слово вигадане большевиками, щоб займало гідне місце поруч „совхозів" та інших „компартів". Це авто з маленьким кіноапаратом. У Петербурській области — як пише „Красная Газета" — пустили таких авт до ста. „Гекорд" назва скомбінована з початкових букв народнього комісаря великого промислу Григорія Константиновича Орджонікідзе. Коли Орджонікідзе покажеться „троцькістом" гекорд змінять на якийсь інший рекорд.

Дописи.

БРОДИ.

Посвячення прапору Філії Т-ва „Сільський Господар" у Бродах. Дня 13. вересня ц. р. відбулося торжественне посвячення прапору Філії Т-ва „Сільський Господар" у Бродах. Цього року з незалежних від Філії причин не можна було влаштувати повітових обжинків Філії, на яких постановила Філія доконати акту посвячення прапору. Тому свято посвячення прапору вийшло куди скромніще, як це Філія приготовляла. Згідно з програмою свята по торжественній Службі Божій акту посвячення прапору доконав о. дек. Гр. Микитюк в асисті 2 священиків. До кількасот зібраного народу виголосив відповідну до хвилини прекрасну проповідь о. кат. А. Зафійовський. Після посвячення відбулися святочні сходини представників усіх повітових і низових установ Брідщини, які відкрив заст. гол. Філії „С. Г." дир. Ю. Чубатий. Відтак складали привіти та побажання відпоручники поодиноких установ. Від Централі Т-ва „Сільський Господар" зложив привіт інж. І. Лапчук. Декілька низових установ прислали привіти письменні, які відчитав п. О. Вислоцький. Відспіванням національного гимну закінчено другу частину свята. Після того відбулася народня забава молоді. Жалюгідний є в Бродах брак власної хати. Тому слід побажати всім установам Брідщини, щоби спільними силами збудували в черговому році свою власну хату.

І. Л.

Спорт.

СОКІЛЬСЬКІ ОКРУЖНІ ЗМАГАННЯ У ВІДБИВАНЦІ.

На припоручення Сокола-Батька відбулися у краю при кінці серпня й на початку вересня ц. р. сокільські окружні змагання у відбиванці. Для переведення змагань принято поділ краю на 16 округ. До змагань ставали найкращі сокільські дружини, між ними й багато дружин сільських. Велике число дружин, що брали участь у цих змаганнях, як і високий рівень гри були доказом, що відбиванка тішиться між соколами великою популярністю і займає важне місце в тіловиховній ділянці. Метою цих окружних змагань було видобути з поодиноких округ по дві найліпші дружини, що станутьдо фінальних змагань за першенство сокільської організації у відбиванці на сокільських краєвих спортових змаганнях, що їх організує Сокіл-Батько у Львові в днях 19. і 20. вересня ц. р. Звіти з відбутих сокільських окружних змагань у відбиванці прислало вже десять округ. Висліди змагань такі:

Дрогобич, 30. 8., беруть участь сокільські дружини з Мразниці, Дрогобича і Попелів. До фіналу входять **Мразниця і Дрогобич.**

Камінка Струмилова, 6. 9., беруть участь сокільські дружини з Камінки Струмилової, Буська, Середполець, Стрептова й Таданя. До фіналу входять **Камінка Струмилова й Буськ.**

Ходорів, 6. 9., беруть участь сокільські дружини з Ходорова, Жидачева, Ліщина й Вільхівця. До фіналу входять **Ходорів і Жидачів.**

Золочів, 30. 8., беруть участь сокільські дружини зі Зборова, Кадлубиськ, Золочева, Красного, Олеська, Почапе, Скваряви, Ярчовець і Дубя. До фіналу **входять Зборів і Кадлубиська.**

Станиславів, 30. 8., беруть участь сокільські дружини зі Станиславова І., Угорник, Підпечар і Радчі. До фіналу входять **Станиславів І та Угорники.**

Тернопіль, 28. 8., беруть участь сокільські дружини зі Збаража, Тернополя, Теребовлі й тім Нове Село-Лубянки Нижчі. До фіналу входять **Збараж і Тернопіль.**

Бучач, 6. 9., беруть участь сокільські дружини з Бучача й Переволоки. Перемагає Бучач, **обі дружини** входять до фіналу.

Самбір, 6. 9., беруть участь сокільські дружини зі Самбора, Бусовиськ і Старої Роли. До фіналу входять **Самбір і Бусовиська.**

Перемишль, 6. 9., беруть участь сокільські дружини з Перемишля, Перекопаної, Коровник і Малкович. До фіналу входять **Перемишль і Перекопана.** З жіночих дружин входять до фіналу на першому місці **Перемишль,** на другому **Коровники.**

Львів, змагання відбулися у двох групах, а саме: Львів-повіт, 28. 8. і Львів-місто, 14. і 15. 9. В групі **Львів-повіт** беруть участь сокільські дружини зі Судової Вишні, Ланів к. Щирця і Хоросна Старого. До фіналу входять **Судова Вишня і Лани к. Щирця.** Без гри входить до фіналу жіноча дружина Сокола-Батька, Сокола III, Сокола IV і Сокола V. у Львові. До фіналу входять дружини **Сокола IV і Сокола-Батька.**

II. СОКІЛЬСЬКІ КРАЄВІ СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ

відбудуться в днях 19. і 20. вересня ц. р. на площі Сокола-Батька. Це другі загально-сокільські краєві змагання. Перші у легкій атлетиці відбулися у Львові в 1932 р., у відбиванці в Стрию в 1934 р. До змагань зголосилося вже понад 150 змагунів з краю. На старті побачимо сільські жіночі дружини відбиванки (вперше!) та мужеські, які у своїх округах здобули 1-ше і 2-те місце.

Як кожна сокільська імпреза, так і оці змагання зачнуться точно в год. 15-ій (3 поп.) в суботу 19. ц. м. звітом і дефілядою перед Старшиною Сокола-Батька.

Програма: субота 19. 9., год. 15-та, Побратими: передбіги 100 м., скок увисочінь, мет диском та півфінал 100 м. Посестри: стусан кулею, передбіги 60 м., скок удовжінь та півфінали 60 м.

Неділя 20. 9., год. 9-та рано. Побратими: фінал 100 м., стусан кулею, скок з жердкою, передбіги 400 м., передбіги 4 × 100 м. Посестри: мет ратищем, фінал 60 м., передбіги 4 × 60 м.

Неділя 20. 9., год. 15-та. Побратими: біг 1500 м., мет ратищем, фінал 400 м., скок удовжінь, фінал 4 × 100 м. Посестри: скок увисочінь, біг 400 (800 м.), мет диском, фінал 4 × 60 м.

Крім цього в обох днях відбудуться змагання за краєве сокільське першенство у відбиванці на всіх грищах С.-Б.

Вступ на змагання для шкільної молоді і селян 20 сот., для старших 40 сот.

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ РУМУНІЇ.

ЧЕРНІВЦІ. **Довбуш — Ювентус 2:1 (1:1).**

Українська дружина перемогла, хоч виступила до цих змагань у сильно резервовому складі.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

Театри.

Український Молодий Театр „Заграва“ під арт. проводом В. Блавацького

Коломия:

Премієра „КАМО ГРЯДЕШИ?“ (Quo vadis ?)

19. IX. I-а частина.
20. IX. II-а частина — вперше.
21. IX. I-а частина.
22. IX. II-а частина — вдруге.
23. IX. Рожевий шлях.

З Коломиї театр їде з тою самою виставою до Делятина. Надвірної і Станиславова.

Український Нар. Театр. ім. І. Тобілевича.

Копичинці:

17. IX. Вій.
18. IX. Інваліди.

З Копичинець їде театр до Хоросткова.

Український Національний Хор під мист. проводом Дм. Котка.

17. IX. Перемишль.
18. IX. Ярослав (саля кіно Паляс).
19. IX. Лежайськ.
21. IX. Переворськ.
22. IX. Ланцут.
23. IX. Ряшів.
24. IX. Тарнів.

З одним концертом хор виступить у Кракові.

Великий Театр:

Четвер, 17. IX. год. 8. веч. „Всякі права застережені“.

Пятниця, 18. IX. год. 8. веч. „Всякі права застережені“.

Субота, 19. IX. год. 8. веч. Ювилейна Академія.

Неділя, 20. IX. год. 3.30 попол. Ціни найнижчі „Трафіка пані генералової“; год. 8. веч. Премієра. Отворення сезону 1936/37. „Коріолян“.

Понеділок, 21. IX. год. 8. веч. „Всякі права застережені“.

Театр Ріжнородностей

Нечинний.

Цирк Станевських

(вул. Педчинська)

щодня початок вистави в год. 8.30 веч. У вівторок, середу, суботу й неділю по дві вистави: в год. 4.30 попол. і в год. 8.30 вечером.

Кіна.

АПОЛЬО: „Не забудь про мене“ з Вен. Джіглі.

АТЛЯНТИК: „Химери маркізи Помпадур“ із Слезаком і Чеховою.

ВАНДА: „Бригада співаних“, „Правда про кохання“.

ГРАЖИНА: „Пісня кохання“ з Кепурою. „Рапсодія Балтику“.

КАСІНО: „Розе-Мері“ з Жан. Мекдональд.

КОПЕРНИК: „Нинішні часи“ з Чарлі Чапліном.

МАРУСЕНЬКА: „Малий бунтар“ з Шерлі Темпль.

МЕТРО: „Дві сироти“.

МІРАЖ: „Марі“ (Анною Беля), „Ця або ніяка“ з Джітою Альпар.

МУЗА: „Будеш все моєю“ з Грейс Мур.

ПАКС: „Рапсодія Балтику“.

ПАЛЯС: „Спокуса“ із Марленою Дітріх і Гейрі Купером.

ПАН: 1) „Шангай“, 2) „Коби я мав мільйон..“

РАЙ: „Чорна перла“.

СВІТ: „Їх Екселенція бабуся“.

СТИЛЕВЕ: „Чорні очі“ й ревія.

ТОН „Авто ч. 99“, „Руки на столі“.

УТІХА: „Тайна чорної кімнати“, ревія „Шлюби пантофлярів“.

ХИМЕРА: „Панове в циліндрах“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

„Ню Йорк“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 17. вересня 1936.

Відень (506,8) 18.30 Пісні й арії. Верник тенор, 19.20 Віденські мельодії, муз. авд. солісти, 20.00 „Дон Хуан і Фавст“ траг. Граббе, 22.10 Розр. концерт, **Братислава** (298,8) 17.40 Сп. ресітель, 18.15 Двожакові пісні, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, **Мор. Острава** (269,5) 17.35 Пісні романських народів, **Прага** (470,2) 17.15 Твори Бібі на кобзу та спів, 18.00 Веселі нар. пісні, **Париж** (1648) 11.00, 12.15, 13.00 Легка музика, 16.15 Спів, 17.00 Театр Уяви, 20.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 13.15 Нар. музика, 22.20 Хор, **Берлін** (356,7) 14.15 Розр. музика, Бардов тенор, 19.15 Спів, Вольф сопран, 20.10 Вечір танку й пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Форт. ресітель болгар. піаністки Ковачев Г., **Мінхен** (405,4) 13.15 Орх. концерт, 16.30 Форт. ресітель. **Будапешт** (549,5) 13.30 Циг. музика, 19.15 Форт. ресітель, 20.30 Орх. концерт, **Міляно** (368,6) 11.30 Орх. концерт, 19.00 Легка музика, **Рим** (420,8) 17.50 Вок.-інстр. концерт, 20.45 „Уна парітіта“ муз. драма Зандонаи, „Іль діяволо нель кампаніле“ муз. гротеска Люальдія.

Пятниця, 18. вересня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.30 Форт. ресітель, 20.20 „Альзіра“ оп. Вердія, 22.10 Розр. музика, **Братислава** (298,8) 19.10 Словацькі нар. пісні, **Брно**, (325,4) 19.30 „Далібор“ оп. Сметани, **Кошиці** (259,1) 17.40 „Графиня Маріца“ оп. Кальмана (Фрагм.) **Прага** (470,2) 12.35 Сальон. квартет. 15.35 Хор, 19.15 Нар пісні, 21.00 Хори з чеських опер, **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 20.00 Спів і форт., 20.45 „Фридерика“ оп. Легара, **Білгород** (437,3) 13.15 Сп. ресітель, 18,00 Нар. музика, **Берлін** (356,7) 8.20 Музика, 17.00 Скрипка, 19.20 Форт. ресітель, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 15.15 Діти співають, 18.30 Форт. твори Ґріґа, 21.00 Вечір присв. творчості Жезнічека, **Мінхен** (405,4) 16.50 Невідомі твори Е. Т. А. Гофмана **Будапешт** (549,5 13.30 Концерт орх., 17.30 Сальон музика, 19.35 Сольо на цимбалах, 22.25 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 11.80 Тріо, 17.15 Танц. музика, 20.40 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.15 Легка музика, 19.20 Розр. музика, 20.40 „Ля Помпадур“ оп. Льомбарда.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 17. вересня 1936.

6.30 Ранішня авд., 6.33 Руханка, 6,50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма на нині, 7.40 Музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.20 Поранок для молоді вселюдних шкіл присв. Ст. Невидомському, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Дебісі: „У діточому кутку“, 12.13 Полудневий денник 12.25 Концерт орх.; 13.10 Домашнє господарство, 14.30 Під знаком танку, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 „На каруселі найвеселіше“ для дітей, 16.00 Концерт орх., 16.45 Маринарка чи летунство, 17.00 Сальон. музика, 35. Возняк тенор. форт., 17,50 Актуальна гутірка, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Мешканець провінції на Сх. Торгах, 18.15 Імперіо Аргентіна, гр. пл., 18,25 Нові поезії, Генр. Збежховського, відч. автор, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклям. концерт, 18.50 Вакації, що довго тревають, 19.00 „Три по три“ розр. концерт, рецитації, 20.00 Театр Уяви: „Образці з життя Шлеська, 20.30 Технічна скринька, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Пісні в супр. фортепіяну, 21.30 Камер. концерт, 22.00 Спорт у Львові, 22.10 Спортові вістки 22.15 Англ. легкі пісоньки з гр. пл.

Пятниця, 18. вересня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма на завтра, 7.35 Трохи інформ., 7.40 Музика з гр. пл. 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Для шкіл: „Перед століттями“ для ст. дітей, 11.57 Сигнал часу, 12.05 Туристичний інформатор, 12.08 Життя товариств, 12.13 Ранішній денник, 12.23 Хвилина Республіки, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 14.30 Сучасна оперетка, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Гутірка з хорими, 16.00 Концерт камер. орх., 16.45 Народне мистецтво на Поліссі, 17.00 Розривковий концерт, орх., хор, рецитації, 18.00 Огляд видань, 18.10 Спортовий порадник, 18.30 Музика з гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт і гр. пл., 18.55 Гутірка, 19.00 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.10 Пісні у вик. Едв. Геверт, 19.30 Концерт мандоліністів, легка мадярська музика, 20.00 Форт. ресітель, 20.30 „Мінюк“ новеля Арк. Фідлера, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт симф. орх., 22.00, 22.10 Спортові вістки, 22.15 Альбом старих видівок, легка муз. авд., 22.50 На добраніч, гр. пл., 23.00 Закінчення авдицій.

Радіокутик.

МІЖКОНТИНЕНТАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ.

Міжнародня Радіофонічна Унія поширила свою діяльність запрошуючи до співпраці також і заморські країни. Наслідком цієї співпраці є запроектування великих загальносвітових концертів, організованих кілька разів на рік заморськими радіостаціями, яких зможуть слухати радіослухачі всіх континентів. Ці концерти, трансмітовані всіма радіостаціями світу з Америки, з Арґентини, з Голяндської Індії і Бельгійського Конго, як передбачено в проєкті, запізнають радіослухачів з музикою досі майже ні для кого недоступною, з музикою екзотичних племен, навіть найменш культурних людей.

Першу з цих великих авдицій надає Ню Йорк у неділю 20. вересня в год. 21.00.

Концерт буде попереджений шумом найбільшого водопаду Ніягари, а програму почнуть дві воєнні пісні ірокезів, вже заникаючого індіянського племени. Ці пісні колись співали перед боєм. Виконані при акомпаніяменті мушлі, флету і тамтам ірокезькими співаками, ці пісні запізнають слухачів з незвичайно цікавим індіянським фольклором. Цей фольклор становить підставу багатьох сучасних творів, доказом чого буде дальша композиція „Воєнний танок“ американського композитора Скільтона.

Потім залунають оригінальні пісні американських ковбоїв на три мужеські голоси і один жіночий при акомпаніяменті двох гітар і банжо. Перша з них — це стара ковбойська пісня, що оповідає про сумні пригоди забитого ковбоя. Друга пісня є веселим раннім закликом. Третя композиція взята з нової американської фільми.

Третю групу американського концерту становлять муринські пісні і танки. Знаний американський хор на 8 голосів виконає оригінальну релігійну муринську пісню і старі пісні Форстера в дусі народних муринських мельодій. Вплив муринського фольклору на сучасні танки викаже дальший твір виконаний муринською джезовою орхестрою.

Концерт закінчить музика англо-американська, яку принесли перші англійські кольоністи. Це буде фольклор, що існує досі в південних штатах — европейського походження. В частині англо-американській почують слухачі народню пісню в супроводі старого народнього інструменту досить примітивної будови, що має цікавий звук.

Світовий концерт закінчить орхестрова композиція Стрінгфільда, оснoвана на народніх мотивах англьо-американської групи. Недільний міжконтинентальний концерт буде одною з більших подій у програмі світової радіофонії.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно - продажа: Бельги бельг. 89.88—89.43, Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канад. 5.31 — 5.28, Фльорени голяид. 361.32 — 359.60, Франки фр. 35.04 — 34.88, Франки шв. 173.39—172.55 Фунти англ. 26.97 — 26.81, Гульдени данціґські 100.20 — 99.80, Корони чеські 20.10—19.70, Корони данські 120.29, 119.45, Корони норв. 135.43—134.45, Кор. шв. 139.08—138.10, Ліри італ. 36.50—34.50 Марки фінл. 11.88—11.60, Марки нім. 138 — 135, Шил. австр. 99 — 98. Марки нім. срібні 149—144.

Акції.

Банк Польський 103.50 — 103 — 104.50, Цукор 26.75, Вугіль 15.50, Лільпоп 13.25, Островець 30.75, Стараховичі 35.10 — 35.50.

Папери.

3 інвест. 2. ем. 64.25, серії 77, 5 конв. 50—50.50, 6 дол. 65, 4 прем. дол. 46—46.50, 7 стаб. 56 – 57.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	20.75—21.25
Пшениця зб.	20.00—20.50
Жито I	14.25—14.50
Жито II	14.00—14.25
Ячмінь одн.	16.00—16.25
Ячмінь на мливо	15.25—15.50
Овес I	12.75—13.00
Овес I a	12.25—12.50
Овес II	12.25—12.50
Овес II a	11.50—11.75
Бобик	16.50—17.00
Гречка на мливо	17.75—18.00
Гречка паст.	15.75—16.00
Крупи гречані	29.00—30.00
Крупи ячмінні	24.00—25.00
Пенцак ч. 10	24.00—25.00

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від дня 16. вересня ц. р. кооперативам платив за льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. 1 без опакування	2.05 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.10 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням	2.10 „
1 л. молока	0.12 „
1 к. яєць	2.75 „

Тенденція на масло, молоко слаба. на яйця звишкова.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 16. IX. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курята 1. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	0.85 „
Курки без остріг 1. кл. щойно від 170 кг. вгору	1.05 „
Качки молоді, товщеві 1. кл. щойно від 1.60 кг. вгору	0.85 „

Ціни денні.

Приймає птицю тільки першої кляси. Гірших сортів рішуче не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Замісць цвітів на могилу свого товариша зброї Сотника С. С. бл. п. Гр. Гладкого складають кол. Січові Стрільці на інвалідів зол. 20.— і на Фонд Воєнних Вдів і Сиріт зол. 20.—. 2726

НАУКА

ТАНЦІВ навчає першорядна Школа Брасьової-Іравтової і Сина Баторія 28. 2709 3—3

ФУТРА до міста і подорожі, в останніх зразках моди виконує першорядно по конкуренційних низьких цінах

АНДРІЙ КУЗЬМІНСЬКИЙ, Львів, Пекарська 31. 2615 7-15

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ЛЕКЦІЮ на селі з гімназійних, вступних приймо. Листи до „Діла“ для „Молодого виноградника“. 2727 1—1

КУПНО - ПРОДАЖА

НОВУ поверхову камяницю з мешканнями із 17 кімнатами біля личаківського парку, вклад 17.000 золотих продасть „ТРАНСАКЦІЯ“ (Ігнат) Львів, Длугоша 1, ріг Миколая. 2720 1—1

ЛІТНИЩА

ЕМЕРИТИ, постійне мешкання — зимовий спочинок, чудова околиця, електрика, стація, Прут, лікарі. Вілля „Ліда“ Дольок, почта Микуличин. 2702 1—1

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці за гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 60-60

КОСМЕТИЧНІ КУРСИ СЛАВИ ДОБРЯНСЬКОЇ Львів, Кохановського 15 а. Вписи розпочаті. Проспекти безплатно. 2635 5-5

ФУТРА поручає і виконує жіночі, мужеські та всілякі модернізації. Ціни низькі. МАРІЯН САБАТ, ЛЬВІВ, МАЛЕЦЬКОГО 9, бічна Зіморовича. 2674 5—10

РОБІТНЯ КОВДЕР Кептицького 4, з вільною переробляє і виконує нові. Ціни найнижчі. 2657 1—

НАШЕ МЕШКАННЯ — наша прикраса. Фіранки, декорації кімнат за безцін. Фрайліх, Сикстуська 21. 2679 1—1

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську міняю на наймодніщі бельські матеріали. ТЕЛЕФОН 270-25. 2735 1—1

Специялістка дитячих недуг

Д-р Ольга Ган

ординує тепер ул. Обізд 2.

Тел. 284-45. 2713 1-1

ФУТРА дешево і солідно виконує Е. Гойнкович, — Львів, Домініканська 4. 2684 1-10

МЕБЛІ: Їдальні, спальні кабінети, сальони, Клюби, тапчани, матраци і декорації — поручає Віденська вирібня столярсько-тапіцерська

ІВАН ОРТНЕР

Львів, Сикстуська 41. Тел 23-55 1656 1-11

РОБІТНЯ М. ФІШЕР ЛЬВІВ

ЖАЛЮЗІ СТАЛЕВІ — КРАТИ

ЛЬВІВ, ШПИТАЛЬНА 38. Тел. 257-18

виконує роботи конструкційні, будівельні, мистецькі — залізні сходи і інші роботи шльосарські. —

ЦІНИ БЕЗКОНКУРЕНЦІЙНІ.

Цінники і кошториси на бажання. 2503 10-10

ВУГІЛЬ-КОКС-ДЕРЕВО в найдобірніших якостях доставляє **НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ**

Львів, Ринок 36. Тел. бюра 103-27, Тел. складу 269-68

Інформації: Бюро — Ринок 36. та склади: Ринок 36, Личаківська 115, пл. Більчевського 3. і Солодова 14.

2691 — — — Точна вага — Солідна обслуга — — — 3-10

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.